

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2016/2295

2020/EØS/34/60

av 16. desember 2016

om endring av vedtak 2000/518/EF, 2002/2/EF, 2003/490/EF, 2003/821/EF, 2004/411/EF, 2008/393/EF, beslutning 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU samt gjennomføringsbeslutning 2012/484/EU og 2013/65/EU om tilstrekkelig vern av personopplysninger i visse stater i henhold til artikkel 25 nr. 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF

[meddelt under dokument K(2016) 8353](*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6,

etter samråd med EUs datatilsyn og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I sin dom av 6. oktober 2015 i sak C-362/14, *Maximillian Schrems mot Data Protection Commissioner*⁽²⁾, fastslo Den europeiske unions domstol at Kommisjonen ved vedtakelse av artikkel 3 i vedtak 2000/520/EF⁽³⁾ overskred den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF, lest i lys av Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, og erklærte artikkel 3 i nevnte vedtak ugyldig.
- 2) Ved artikkel 3 nr. 1 første ledd i vedtak 2000/520/EF fastsettes restriktive vilkår for når nasjonale tilsynsmyndigheter kan beslutte å innstille overføring av opplysninger til en egensertifisert organisasjon i De forente stater, selv om Kommisjonen har konstatert at nivået for vern av personopplysninger er tilstrekkelig.
- 3) I *Schrems*-dommen presiserte Domstolen at nasjonale tilsynsmyndigheter fortsatt har myndighet til å føre tilsyn med overføring av personopplysninger til en tredjestat som har vært omfattet av en kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, og at Kommisjonen ikke har myndighet til å begrense deres myndighet i henhold til artikkel 28 i direktiv 95/46/EF. I henhold til denne artikkel er nevnte myndigheter særlig gitt undersøkelsesmyndighet, f.eks. myndighet til å samle inn all informasjon som er nødvendig for å kunne ivareta tilsynsoppgavene, myndighet til å gripe effektivt inn, f.eks. myndighet til å forby behandling av personopplysninger midlertidig eller definitivt, og myndighet til å bringe saker inn for rettsapparatet⁽⁴⁾.
- 4) I *Schrems*-dommen minnet Domstolen om at medlemsstatene og deres organer i henhold til artikkel 25 nr. 6 annet ledd i direktiv 95/46/EF skal treffe de nødvendige tiltak for å overholde EU-institusjonenes rettsakter, ettersom disse i prinsippet antas å være lovlige og dermed har rettsvirkning så lenge de ikke er trukket tilbake, opphevet innenfor rammen av en opphevings sak eller erklært ugyldige som følge av en begjæring om forhåndsavgjørelse eller en påstand om rettsstridighet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 344 av 17.12.2016, s. 83, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2017 av 5. mai 2017 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 11 av 7.2.2019, s. 64.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2000/520/EF av 26. juli 2000 i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om tilstrekkeligheten av den beskyttelse som oppnås ved «trygg havn»-prinsippene for personvern og tilhørende vanlige spørsmål fra De forente staters handelsdepartement (EFT L 215 av 25.8.2000, s. 7).

⁽⁴⁾ *Schrems*, nr. 40 et seq., 101–103.

- 5) En kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå truffet i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF er derfor bindende for alle organer i medlemsstatene som den er rettet til, herunder deres uavhengige tilsynsmyndigheter, i den grad den innebærer en tillatelse til å overføre personopplysninger fra medlemsstatene til tredjestaten som omfattes av beslutningen⁽¹⁾. Av dette følger at nasjonale tilsynsmyndigheter ikke kan treffe tiltak som er i strid med en kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, f.eks. rettsakter der det fastsettes at nevnte beslutning er ugyldig, eller rettsakter der hensikten er å beslutte, med bindende virkning, at tredjestaten som omfattes av den, ikke sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. I *Schrems*-dommen presiseres det at dette ikke er til hinder for at en nasjonal tilsynsmyndighet kan behandle en klage fra en person angående det nivået for vern av personopplysninger som sikres i en tredjestat som omfattes av en kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, og, dersom den finner den velbegrunnet, å bringe sak inn for nasjonale domstoler slik at de, dersom de deler myndighetens tvil vedrørende kommisjonsbeslutningens gyldighet, kan framsette en begjæring om forhåndsavgjørelse med henblikk på å undersøke beslutningens gyldighet⁽²⁾.
- 6) Kommisjonsvedtak 2000/518/EF⁽³⁾, 2002/2/EF⁽⁴⁾, 2003/490/EF⁽⁵⁾, 2003/821/EF⁽⁶⁾, 2004/411/EF⁽⁷⁾, 2008/393/EF⁽⁸⁾, beslutning 2010/146/EU⁽⁹⁾, 2010/625/EU⁽¹⁰⁾ og 2011/61/EU⁽¹¹⁾ og Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/484/EU⁽¹²⁾ og 2013/65/EU⁽¹³⁾, som er beslutninger om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, inneholder en begrensning av nasjonale tilsynsmyndigheters myndighet som kan sammenlignes med artikkel 3 nr. 1 første ledd i vedtak 2000/520/EF, som Domstolen har erklært ugyldig.
- 7) På bakgrunn av *Schrems*-dommen og i henhold til artikkel 266 i traktaten bør bestemmelsene i disse vedtak og beslutninger som begrenser nasjonale myndigheters myndighet, derfor erstattes.
- 8) I *Schrems*-dommen presiserte Domstolen videre at ettersom det nivået for vern av personopplysninger som en tredjestat sikrer, kan endre seg, påhviler det Kommisjonen etter å ha truffet en beslutning i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF regelmessig å kontrollere om konstateringen av at den aktuelle tredjestaten sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå, fremdeles er saklig og rettslig begrunnet⁽¹⁴⁾. På bakgrunn av konklusjonene i nevnte dom med hensyn til offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger bør reglene og praksisen som gjelder for slikt innsyn, også overvåkes.
- 9) For de stater som omfattes av en kommisjonsbeslutning om tilstrekkelig beskyttelsesnivå, vil Kommisjonen derfor løpende overvåke utviklingstendenser, både i lovgivning og i praksis, som kan påvirke slike beslutningers virkemåte, herunder utviklingstendenser som gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger.
- 10) For å fremme en effektiv overvåking av virkemåten til gjeldende beslutninger om tilstrekkelig beskyttelsesnivå bør medlemsstatene underrette Kommisjonen om relevante tiltak som treffes av nasjonale tilsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ *Schrems*, nr. 51, 52 og 62.

⁽²⁾ *Schrems*, nr. 52, 62 og 65.

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2000/518/EF av 26. juli 2000 om tilstrekkelig beskyttelse av personopplysninger i Sveits i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EFT L 215 av 25.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommisjonsvedtak 2002/2/EF av 20. desember 2001 i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF om tilstrekkelig vern av personopplysninger i den kanadiske lov om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter (EFT L 2 av 4.1.2002, s. 13).

⁽⁵⁾ Kommisjonsvedtak 2003/490/EF av 30. juni 2003 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Argentina i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 168 av 5.7.2003, s. 19).

⁽⁶⁾ Kommisjonsvedtak 2003/821/EF av 21. november 2003 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Guernsey (EUT L 308 av 25.11.2003, s. 27).

⁽⁷⁾ Kommisjonsvedtak 2004/411/EF av 28. april 2004 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Isle of Man (EUT L 151 av 30.4.2004, s. 48).

⁽⁸⁾ Kommisjonsvedtak 2008/393/EF av 8. mai 2008 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Jersey i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 138 av 28.5.2008, s. 21).

⁽⁹⁾ Kommisjonsbeslutning 2010/146/EU av 5. mars 2010 om tilstrekkeligheten av det vern som sikres ved den færøyske loven om behandling av personopplysninger, i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 58 av 9.3.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Kommisjonsavgjørd 2010/625/EU av 19. oktober 2010 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Andorra i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 277 av 21.10.2010, s. 27).

⁽¹¹⁾ Kommisjonsbeslutning 2011/61/EU av 31. januar 2011 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Staten Israel i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF med hensyn til automatisk behandling av personopplysninger (EUT L 27 av 1.2.2011, s. 39).

⁽¹²⁾ Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/484/EU av 21. august 2012 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Republikken Uruguay i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF med hensyn til elektronisk behandling av personopplysninger (EUT L 227 av 23.8.2012, s. 11).

⁽¹³⁾ Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2013/65/EU av 19. desember 2012 om tilstrekkelig vern av personopplysninger på New Zealand i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (EUT L 28 av 30.1.2013, s. 12).

⁽¹⁴⁾ *Schrems*, nr. 76. En slik kontroll skal alltid foretas når Kommisjonen mottar informasjon som gir berettiget grunn til tvil om dette.

- 11) Arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger nedsatt ved artikkel 29 i direktiv 95/46/EF har avgitt uttalelse som det er tatt hensyn til ved utarbeidingen av denne beslutning.
- 12) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 31 nr. 1 i direktiv 95/46/EF.
- 13) Vedtak 2000/518/EF, 2002/2/EF, 2003/490/EF, 2003/821/EF, 2004/411/EF, 2008/393/EF, beslutning 2010/146/EU, 2010/625/EU og 2011/61/EU samt gjennomføringsbeslutning 2012/484/EU og 2013/65/EU bør derfor endres —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I vedtak 2000/518/EF gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 3 skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Sveits for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videreføre denne informasjonen til de andre medlemsstatene.»

- 2) Ny artikkel 3a skal lyde:

«Artikkel 3a

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i den sveitsiske rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Sveits fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Sveits, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at sveitsiske offentlige myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende sveitsiske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 2

I vedtak 2002/2/EF gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 3 skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til en mottaker i Canada hvis virksomhet omfattes av den kanadiske lov om vern av personopplysninger og elektroniske dokumenter, for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videreføre denne informasjonen til de andre medlemsstatene.»

2) Ny artikkel 3a skal lyde:

«Artikkel 3a

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i den kanadiske rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Canada fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Canada, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at kanadiske offentlige myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner som omfattes av nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende kanadiske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 3

I vedtak 2003/490/EF gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 3 skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Argentina for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videregående denne informasjonen til de andre medlemsstatene.»

2) Ny artikkel 3a skal lyde:

«Artikkel 3a

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i den argentinske rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Argentina fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Argentina, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at argentinske offentlige myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende argentinske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 4

Artikkel 3 og 4 i vedtak 2003/821/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Bailiwick of Guernsey for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommissjonen, som skal videregående denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Kommissjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i Guernseys rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Guernsey fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommissjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes på Guernsey, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommissjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at offentlige myndigheter på Guernsey med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommissjonen underrette vedkommende myndighet på Guernsey og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 5

Artikkel 3 og 4 i vedtak 2004/411/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Isle of Man for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommissjonen, som skal videregående denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Kommissjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i Isle of Mans rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Isle of Man fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommissjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes på Isle of Man, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommissjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at offentlige myndigheter på Isle of Man med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.

4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende myndighet på Isle of Man og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 6

Artikkel 3 og 4 i vedtak 2008/393/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Jersey for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i Jerseys rettsorden som kan påvirke dette vedtaks virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Jersey fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes på Jersey, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at offentlige myndigheter på Jersey med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende myndighet på Jersey og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.»

Artikkel 7

Artikkel 3 og 4 i beslutning 2010/146/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til en mottaker på Færøylene hvis virksomhet omfattes av den færøyske loven om behandling av personopplysninger, for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i den færøyske rettsorden som kan påvirke denne beslutnings virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Færøylene fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes på Færøylene, ikke sikrer slik overholdelse.

3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at færøyske offentlige myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.

4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende færøyske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve denne beslutning eller begrense dens virkeområde.»

Artikkel 8

Artikkel 3 og 4 i beslutning 2010/625/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når dei rette styresmaktene i medlemsstatane utøver fullmakta si i medhald av artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller eit endeleg forbod mot overføring av opplysningar til Andorra for å verne einskildpersonar i samband med handsaming av personopplysningane deira, skal den medlemsstaten som det gjeld, straks melde frå til Kommisjonen, som skal sende denne informasjonen vidare til dei andre medlemsstatane.

Artikkel 4

1. Kommisjonen skal heile tida overvake utviklingstendensar i rettsskipnaden til Andorra som kan påverke verkemåten til denne avgjerda, også når det gjeld offentlege styresmaktars tilgang til personopplysningar, med sikte på å vurdere om Andorra framleis sikrar eit tilstrekkeleg nivå for vern av personopplysningar.

2. Medlemsstatane og Kommisjonen skal melde frå til kvarandre om tilfelle der tiltak som er gjorde av organ som har ansvar for samsvar med personvernreglane i Andorra, ikkje sikrar slikt samsvar.

3. Medlemsstatane og Kommisjonen skal melde frå til kvarandre om alle teikn på at offentlege andorranske styresmakter med ansvar for nasjonal tryggleik, handheving av lova eller andre offentlege interesser grip inn i den retten som kvar einskild har til vern av egne personopplysningar, ut over det som er strengt naudsynt, eller på at det ikkje finst eit effektivt rettsleg vern mot slike inngrep.

4. Dersom det ligg føre dokumentasjon på at eit tilstrekkeleg nivå for vern av personopplysningar ikkje lenger er sikra, medrekna i dei situasjonane som er nemnde i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, skal Kommisjonen melde frå til den rette andorranske styresmakta og om naudsynt leggje fram eit utkast til tiltak etter den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF, med sikte på å oppheve eller mellombels oppheve denne avgjerda eller avgrense verkeområdet hennar.»

Artikkel 9

Artikkel 3 og 4 i beslutning 2011/61/EF skal lyde:

«Artikkel 3

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Staten Israel for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i den israelske rettsorden som kan påvirke denne beslutnings virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Staten Israel fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.

2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Staten Israel, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at offentlige israelske myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen underrette vedkommende israelske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve denne beslutning eller begrense dens virkeområde.»

Artikkel 10

Artikkel 2 og 3 i gjennomføringsbeslutning 2012/484/EF skal lyde:

«Artikkel 2

Når vedkommende myndigheter i medlemsstatene utøver sin myndighet i henhold til artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller et endelig forbud mot overføring av opplysninger til Republikken Uruguay for å beskytte enkeltpersoner i forbindelse med behandling av deres personopplysninger, skal den berørte medlemsstat uten opphold underrette Kommisjonen, som skal videresende denne informasjonen til de andre medlemsstatene.

Artikkel 3

1. Kommisjonen skal løpende overvåke utviklingstendenser i Republikken Uruguays rettsorden som kan påvirke denne beslutnings virkemåte, herunder når det gjelder offentlige myndigheters tilgang til personopplysninger, med henblikk på å vurdere om Republikken Uruguay fortsatt sikrer et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger.
2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Republikken Uruguay, ikke sikrer slik overholdelse.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om ethvert tegn på at offentlige uruguayanske myndigheter med ansvar for nasjonal sikkerhet, lovhåndheving eller andre offentlige interesser griper inn i den enkeltes rett til vern av egne personopplysninger ut over det som er strengt nødvendig, eller på at det ikke foreligger et effektivt rettslig vern mot slike inngrep.
4. Dersom det foreligger dokumentasjon på at et tilstrekkelig nivå for vern av personopplysninger ikke lenger er sikret, herunder i situasjoner nevnt i nr. 2 og 3, skal Kommisjonen underrette vedkommende uruguayanske myndighet og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve denne beslutning eller begrense dens virkeområde.»

Artikkel 11

Artikkel 2 og 3 i gjennomføringsbeslutning 2013/65/EF skal lyde:

«Artikkel 2

Når dei rette styresmaktene i medlemsstatane utøver fullmakta si i medhald av artikkel 28 nr. 3 i direktiv 95/46/EF, og dette fører til innstilling av eller eit endeleg forbod mot overføring av opplysningar til New Zealand for å verne einskildpersonar i samband med handsaming av personopplysningane deira, skal den medlemsstaten som det gjeld, straks melde frå til Kommisjonen, som skal sende denne informasjonen vidare til dei andre medlemsstatane.

Artikkel 3

1. Kommisjonen skal heile tida overvake utviklingstendensar i rettsskipnaden til New Zealand som kan påverke verkemåten til denne avgjerda, også når det gjeld offentlege styresmakters tilgang til personopplysningar, med sikte på å vurdere om New Zealand framleis sikrar eit tilstrekkeleg nivå for vern av personopplysningar.
2. Medlemsstatane og Kommisjonen skal melde frå til kvarandre om tilfelle der tiltak som er gjorde av organ som har ansvar for samsvar med personvernreglane på New Zealand, ikkje sikrar slikt samsvar.
3. Medlemsstatane og Kommisjonen skal melde frå til kvarandre om alle teikn på at offentlege newzealandske styresmakter med ansvar for nasjonal tryggleik, handheving av lova eller andre offentlege interesser grip inn i den retten som kvar einskild har til vern av eigne personopplysningar, ut over det som er strengt naudsynt, eller på at det ikkje finst eit effektivt rettsleg vern mot slike inngrep.
4. Dersom det ligg føre dokumentasjon på at eit tilstrekkeleg nivå for vern av personopplysningar ikkje lenger er sikra, medrekna i dei situasjonane som er nemnde i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, skal Kommisjonen melde frå til den rette newzealandske styresmakta og om naudsynt leggje fram eit utkast til tiltak etter den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF, med sikte på å oppheve eller mellombels oppheve denne avgjerda eller avgrense verkeområdet hennar.»

Artikkel 12

Denne beslutning er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel 16. desember 2016.

For Kommisjonen

Věra JOUROVÁ

Medlem av Kommisjonen
